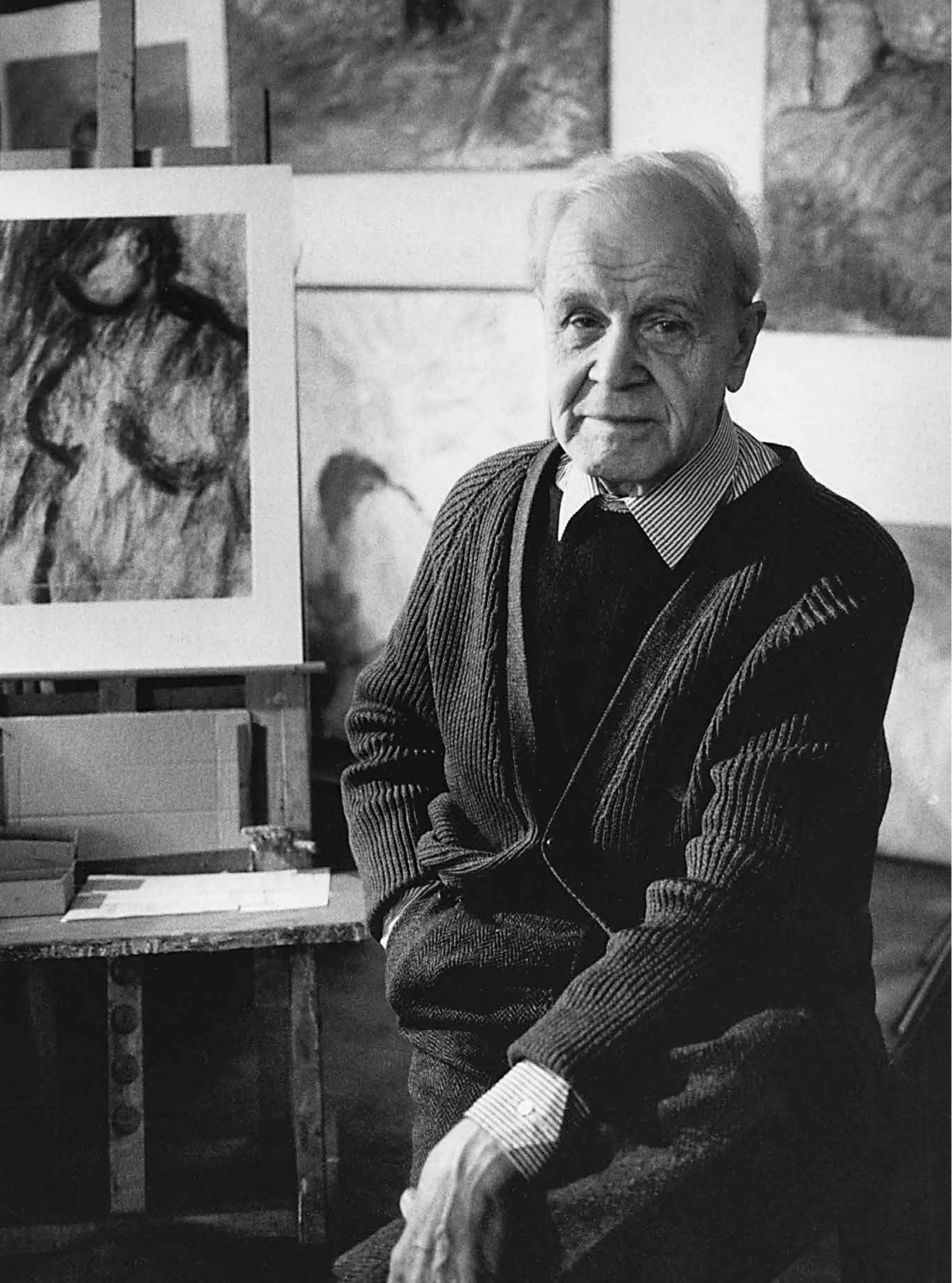

EVERT LUNDQUIST

LARS BOHMAN GALLERY

EVERT LUNDQUIST

EVERT LUNDQUIST

(1904-1994)

LARS BOHMAN GALLERY

Det femte elementet

Evert Lundquist fick sitt genombrott med en utställning i Konstnärshuset år 1941, han var då trettiosju år. Vägen till det mogna konstnärskapet hade varit allt annat än rak. Åren mellan de båda världskrigen reser han mycket och söker människor, miljöer, landskap och utbildning. Under 1920-talets andra hälft gör han några målningar i tidens nysakliga anda utförda med en sådan pregnans att man skulle kunna tro att han funnit en färdriktning för sitt måleri. Men några år senare gör han "Från Sacre-Coeur" och "Jardin du Luxembourg", två mogna mästerverk som låter oss ana det som skulle komma från hans ateljé de kommande fem decennierna.

Men där var han ännu inte. Inom honom fanns ett mörkt stråk som bröt ut i depressioner. Under året 1937 gör han ett antal målningar där rumsbilden i de båda nämnda målningarna bryts sönder, i en flackande, förhöjd färg gestaltas dramatiska scener, ibland med dödlig utgång, ur det mondäna livet. Här delar Evert Lundquist rum med Toulouse Lautrec och Ensor snarare än med den Rembrandt som skulle komma att bli en ledly för honom. Detta år gör han också ett självporträtt, Butler, som framhåller melankolin hos den person som rids av demonerna.

Hösten 1939 är det slut med resandet ute i Europa. Han träffar sin blivande hustru Ebba Reuter-crona, målare som han själv. Så småningom får de tvillingpojkar. När han, 1944, gör en framgångsrik retrospektiv utställning på Konstakademien befästs hans ställning som konstnär.

Evert Lundquist var ett stadsbarn, född och uppvuxen på Norrmalm i Stockholm. Hans resor förde honom bland annat till Berlin, Dresden, Paris, London, Nice. Samtidigt blev hans måleri alltmer bundet till naturen och till människans möte med denna natur.

Hans viktigaste målarlokaler var först Saltsjö-Duvnäs där han och Ebba Reuter-crona bodde och arbetade i gemenskap med Olle Nyman och sedan Kanton i Drottningholmsparken där han levde och verkade till sin död.

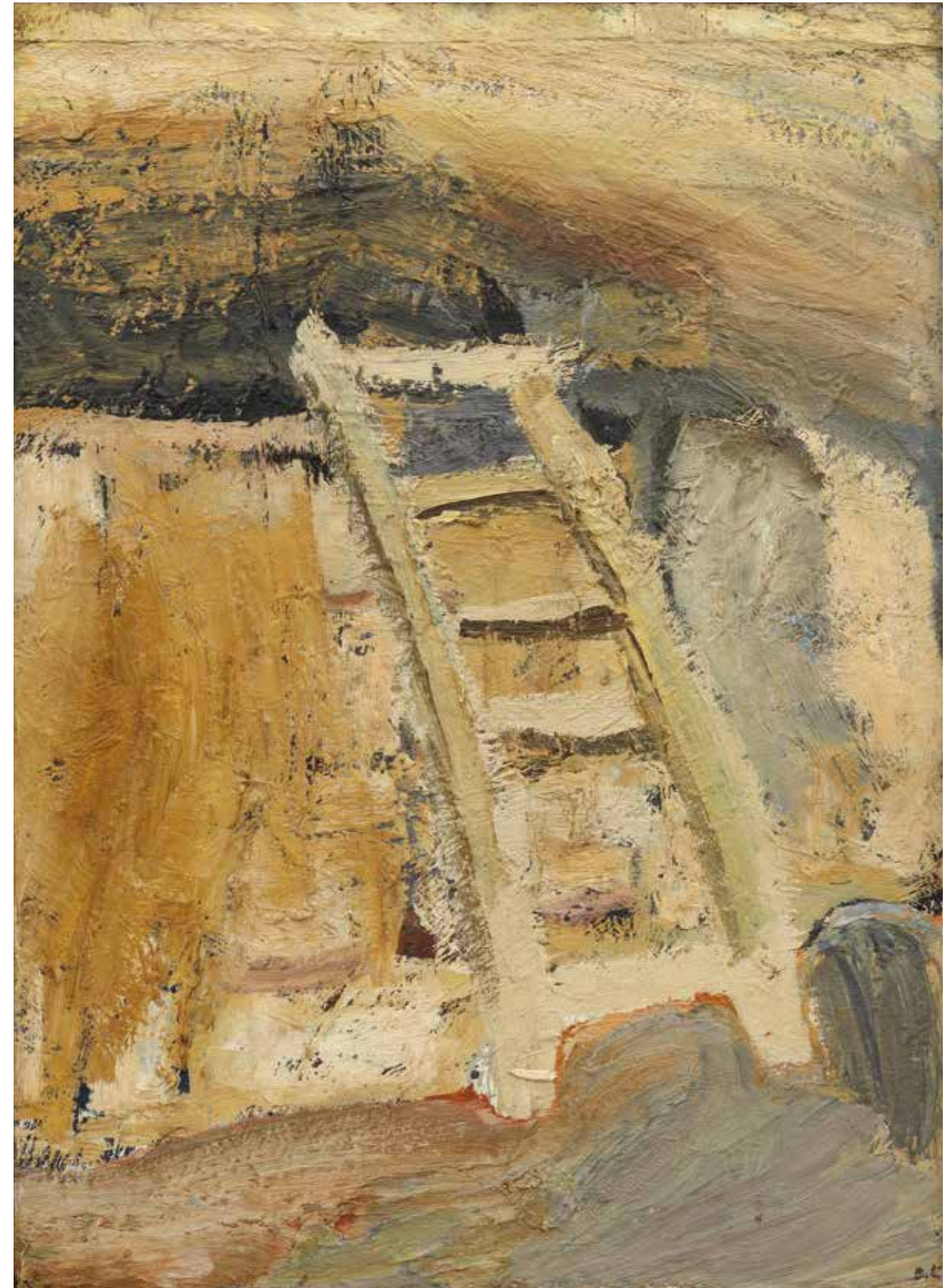
I båda fallen är det ett gränsland mellan stad och land. Gammal skärgårdsnatur håller storstaden på en knapp armlängds avstånd. Här intogs Evert Lundquists måleri av de fyra klassiska elementen: Elden, luften, vattnet och jorden. Denna klassiska kvartett blir det bärande temat i femtio års målande. Att betrakta hans målningar är att översköljas av väldiga vågor eller svalka sig vid en kvillrande källa, att bländas av solens eld och vägledas av det brinnande ljuset, att lyfta fötter tyngda av lera eller följa trädets trots mot tyngdlag och horisont, att se fåglarna svinga sig upp i det element som motståndslöst strömmar genom våra kroppar samtidigt som det för fåglarna är en fast och bärande materia.

På paletten fann Evert Lundquist sitt femte element i den pastosa färg som, på dukarna, vittnade om de fyra elementens existens. Färgen blev oberoende av yttre ljuskällor, ljuset var inte reflexer av något utifrån kommande utan bröt fram ur det femte elementet. Han uppnådde en liknande effekt i sina "etsningar" (de kallades så trots att de aldrig, med ett undantag, varit i närheten av ett syrabad).

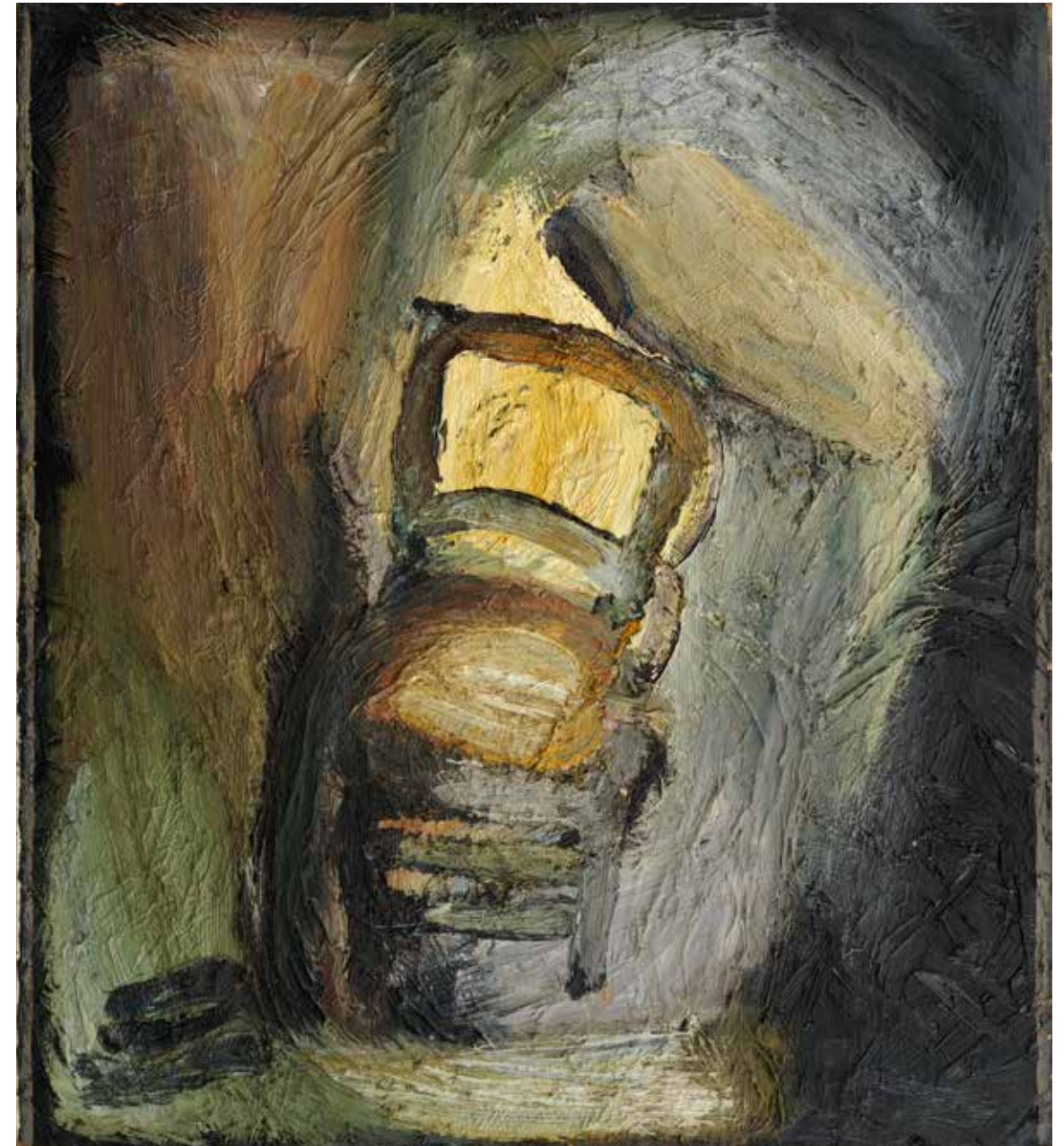
Evert Lundquist tilltalades av den snabbhet i registreringen av intrycket som möjliggjordes av stickelns direkta attack på kopparplåten. Längs linjerna i plåten uppstod vassa grader som fick den tryckta linjen att blöda och därmed närmade den svartvita teckningen till den målade bilden. Det femte elementet förvandlade även det vita papperet till ett ljusfyllt rum.

Olle Granath

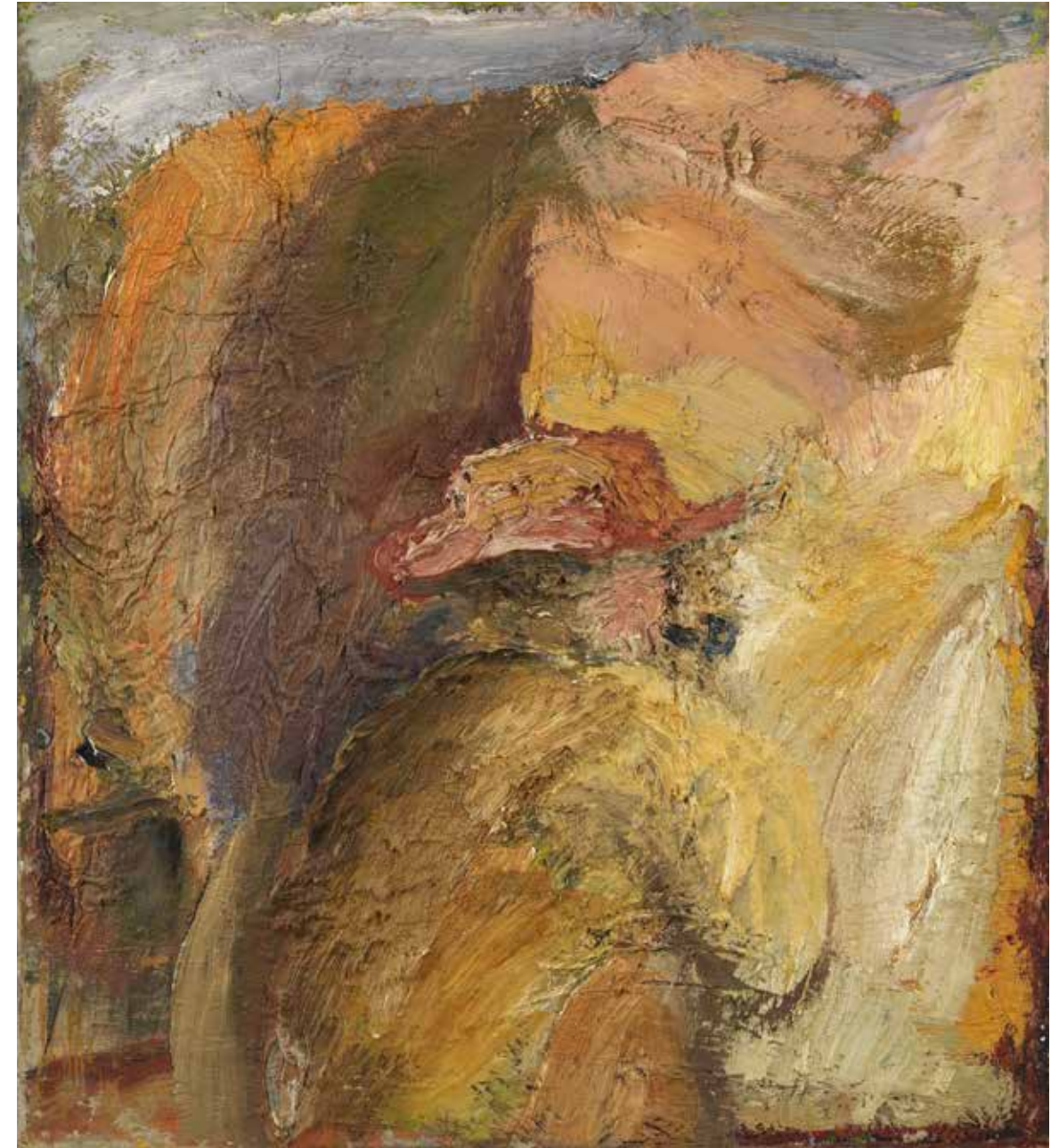
Stegen, 1956, olja på duk, 120 x 95 cm

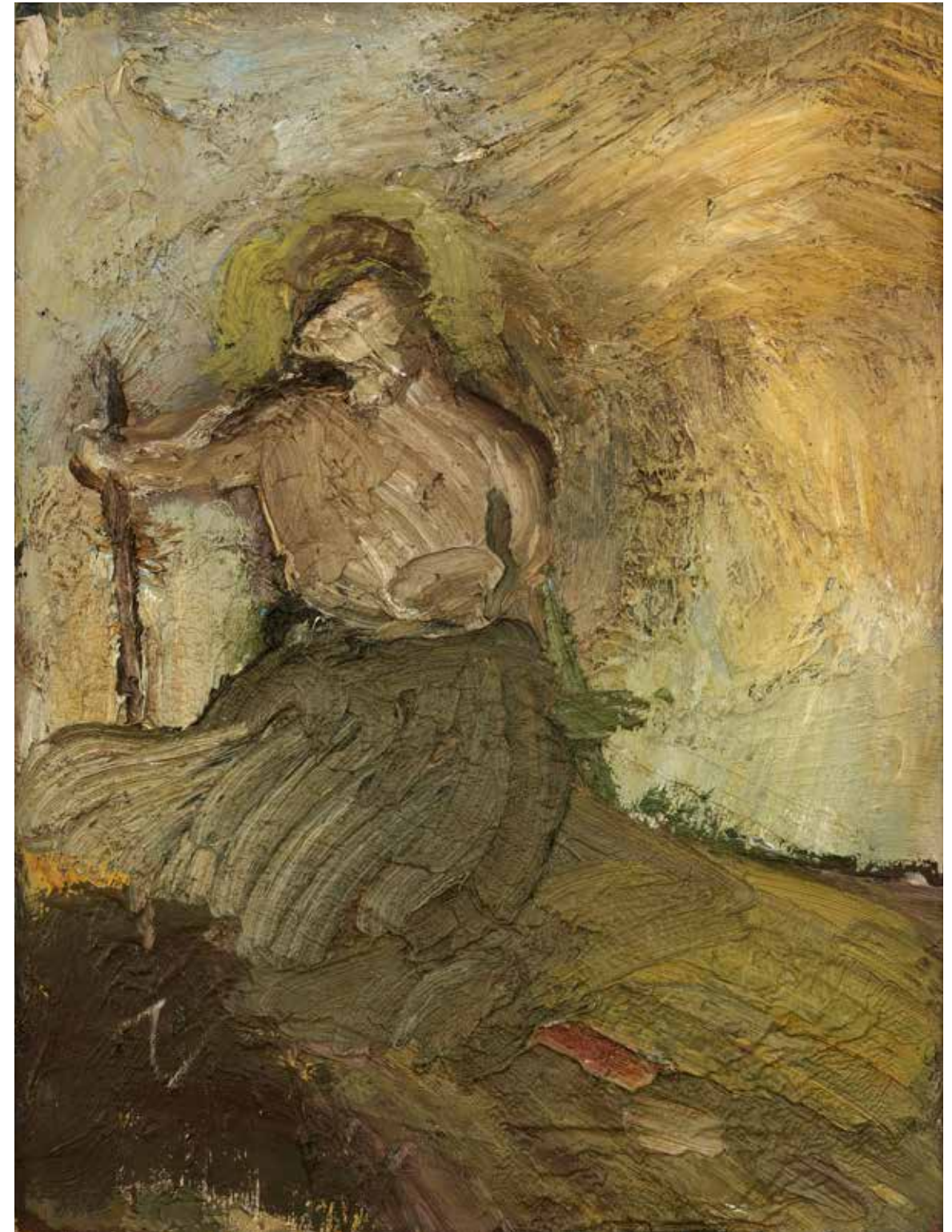
Stolen, 1955, olja på duk, 118 x 106 cm

Piprökaren före, 1958, olja på duk, 123 x 110 cm

Vandrerkan, 1960, olja på duk, 138 x 110 cm

Utan titel, odaterad, kol på papper, 47 x 37 cm

Carlo Derkert ringde en gång: "Van Gogh kommer upp till dig på Svartensgatan. Han har med sig förste vaktmästaren på Nationalmuseum."

Efter två timmar kom dom. Vår katt hade just fått ungar, och jag frågade om man ville ha en. "Nej, men jag hade katt som barn, berättade man."

Plötsligt såg jag honom i profil, som i en teckning Vincent van Gogh en gång gjort av sin bror Theo. Det var verkligen Vincent som träffade på!

Ludde, var du än är nu, kom du någonstans ~~en~~ lika nära Renoir?

Det gjorde du nog!
Istans Wigert

Handduken, 1945, olja på duk, 66 x 57 cm

Sorg, odaterad, kol på papper, 45 x 62 cm

Ebba, 1973, olja på duk, 75 x 62 cm

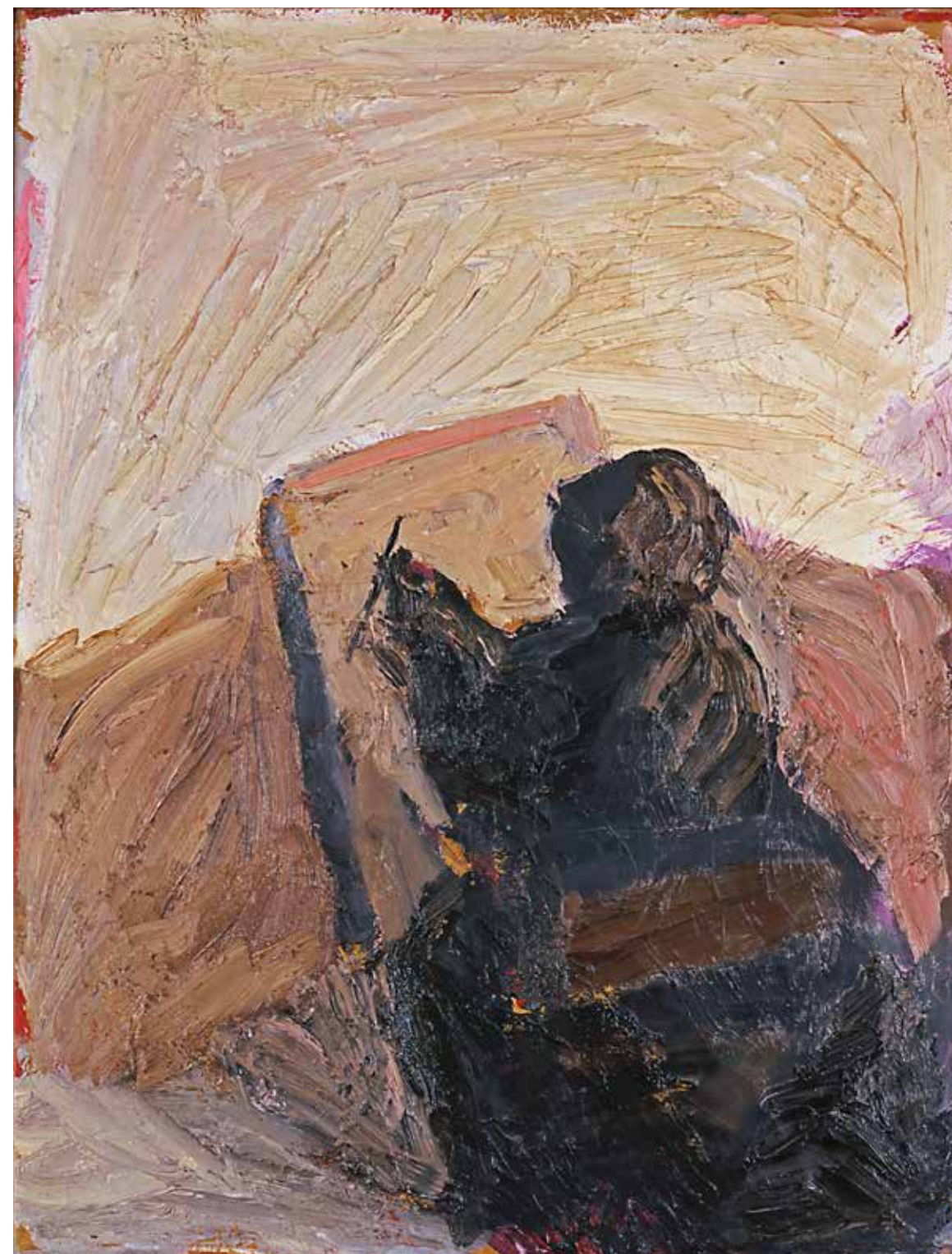
Stilleben med blomkruka, odaterad, olja på duk, 106 x 87 cm

Stegen i grottan, odaterad, olja på duk, 112 x 121 cm

Friluftsmålaren, ca 1960, olja på duk, 116 x 89 cm

Yxa, 1956, olja på duk, 102 x 87 cm

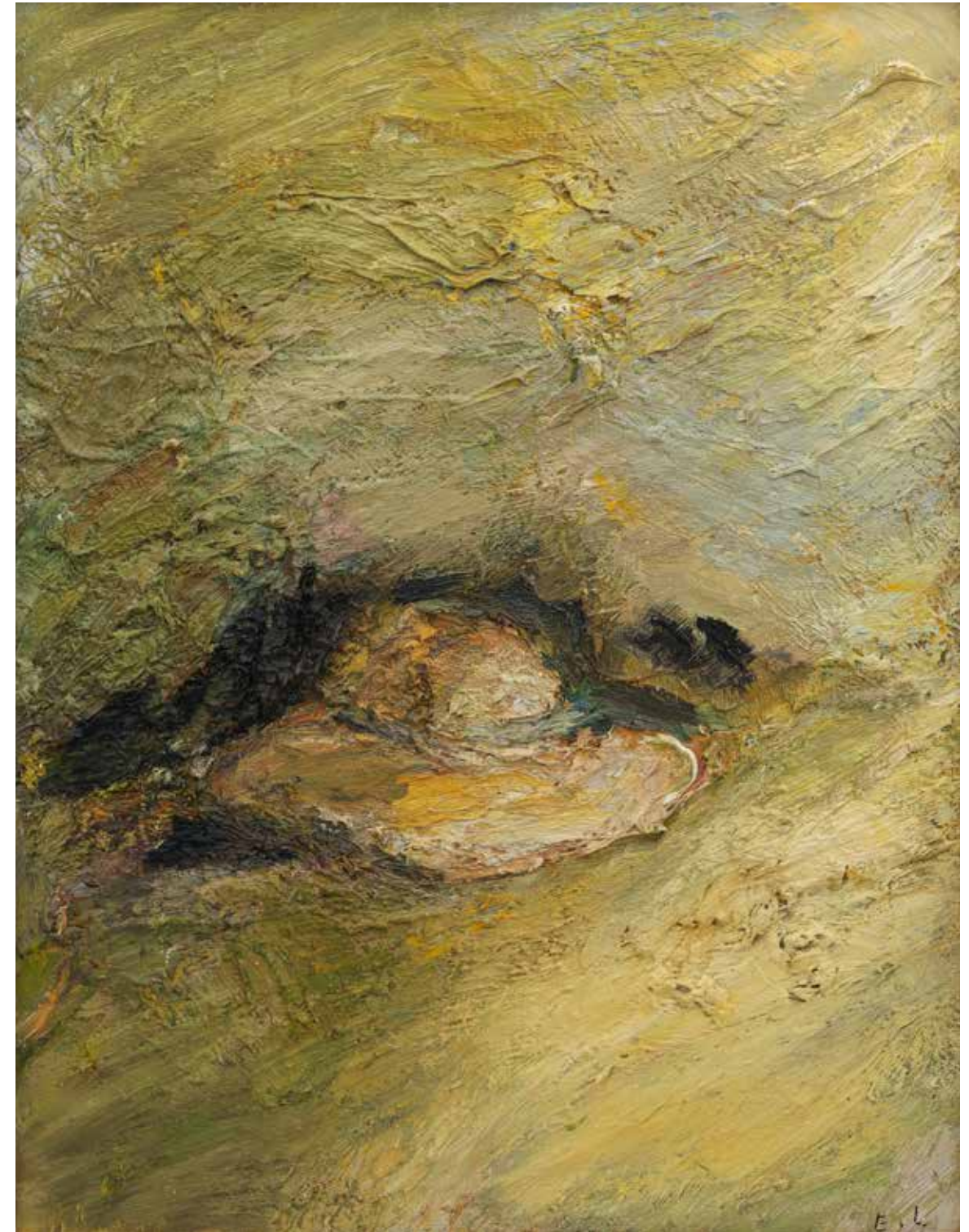

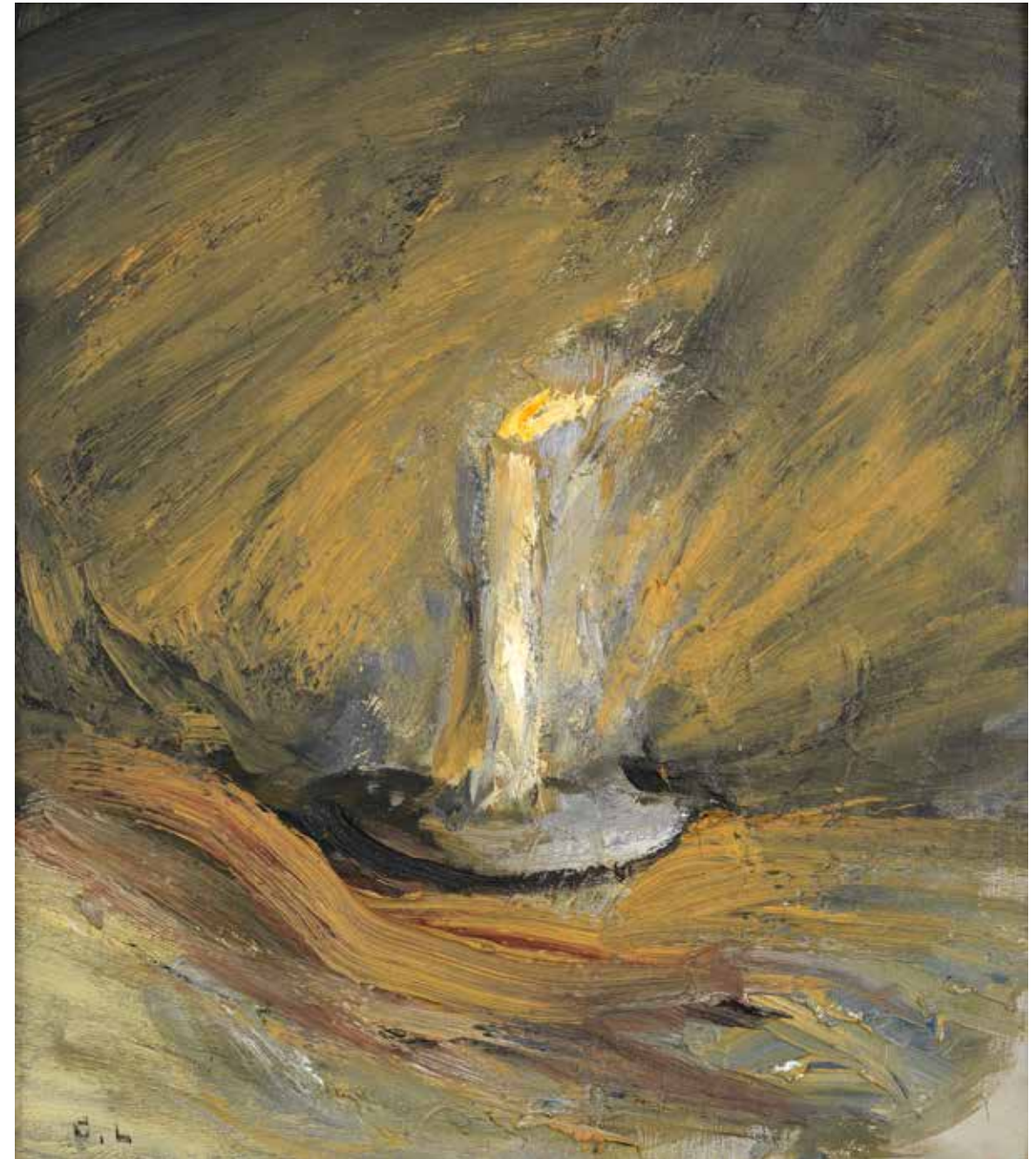
Urnan, 1960, olja på duk, 89 x 116 cm

Hatten, 1964, olja på duk, 137 x 110 cm

Ljuset, odaterad, olja på duk, 84 x 77 cm

Utan titel, odaterad, tuschlavering på papper, 52 x 42 cm

Faience de Delft, 1960, olja på duk, 70 x 97 cm

Stenen, 1972, olja på duk, 105 x 94 cm

Havsvågen, 1951, olja på duk, 96 x 76 cm

Badande II, 1965, olja på duk, 104 x 116 cm

Brottare, 1975, olja på duk, 107 x 119 cm

Stilleben I, 1962, olja på duk, 107 x 119 cm

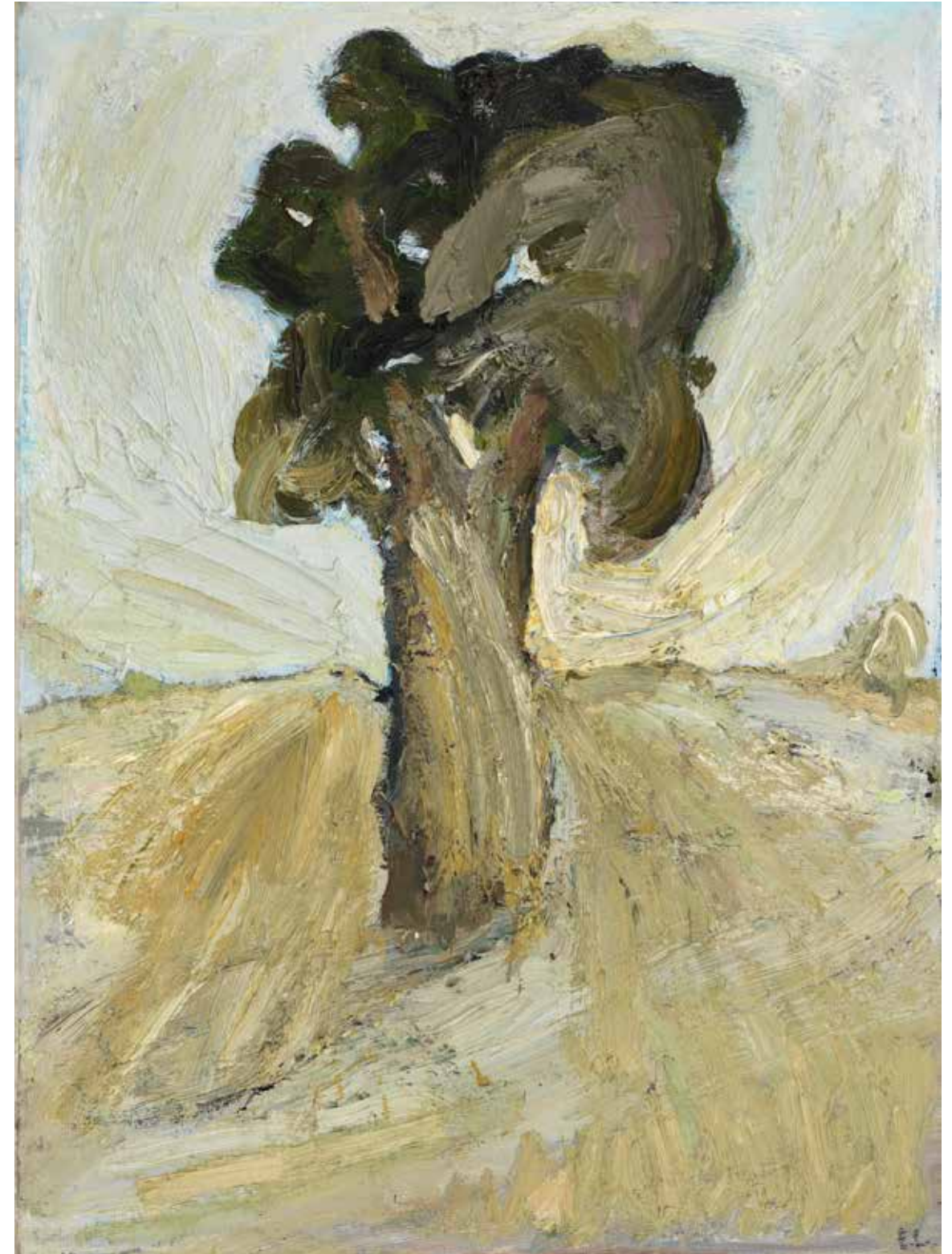
Grisen, odaterad, olja på duk, 101 x 121 cm

Genom muröppningen, 1962, olja på duk, 94 x 104 cm

Trädet, 1955, olja på duk, 100 x 73 cm

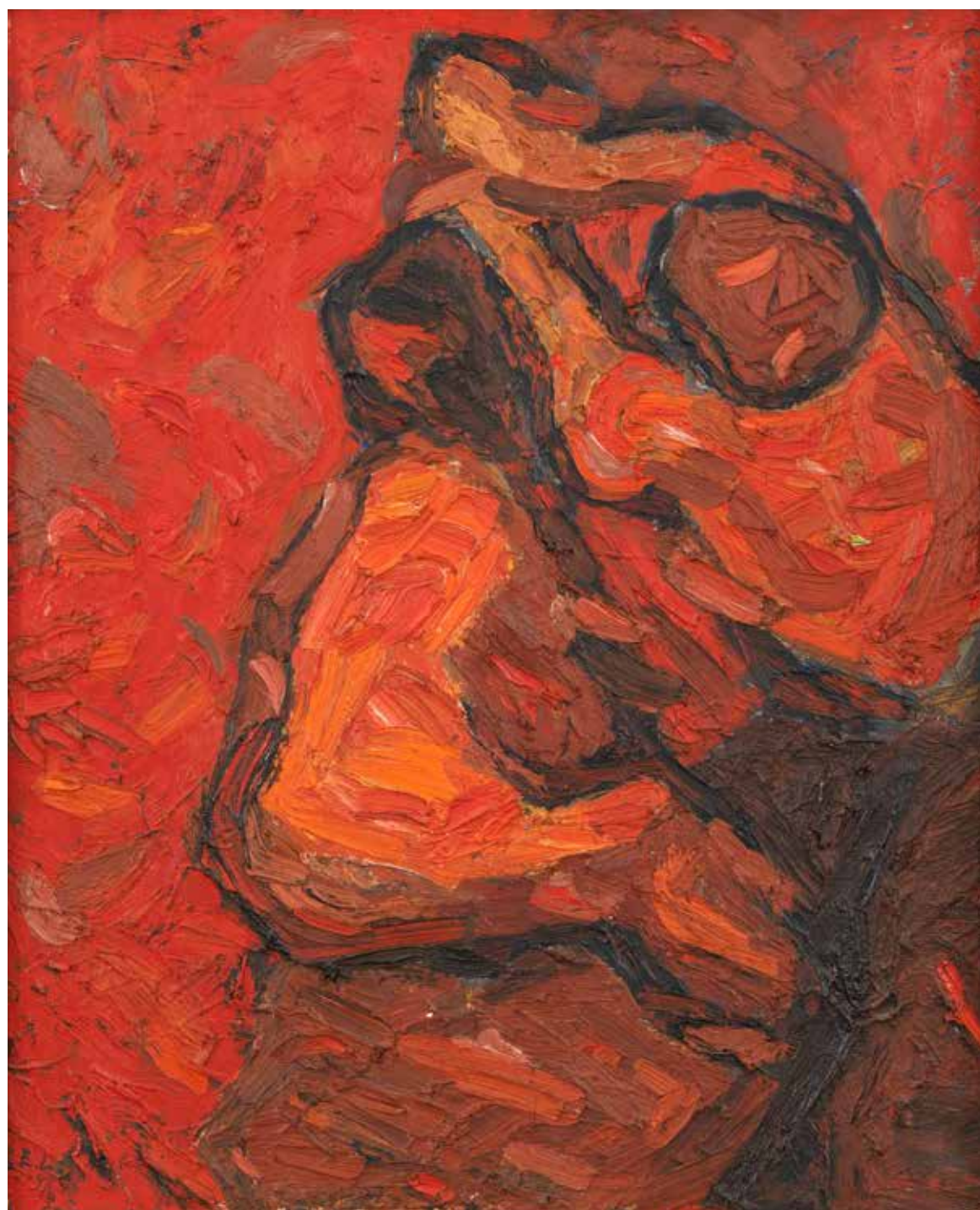

Döden, 1956, olja på duk, 95 x 120 cm

Potatisplockarna, 1944, olja på duk, 108 x 120 cm

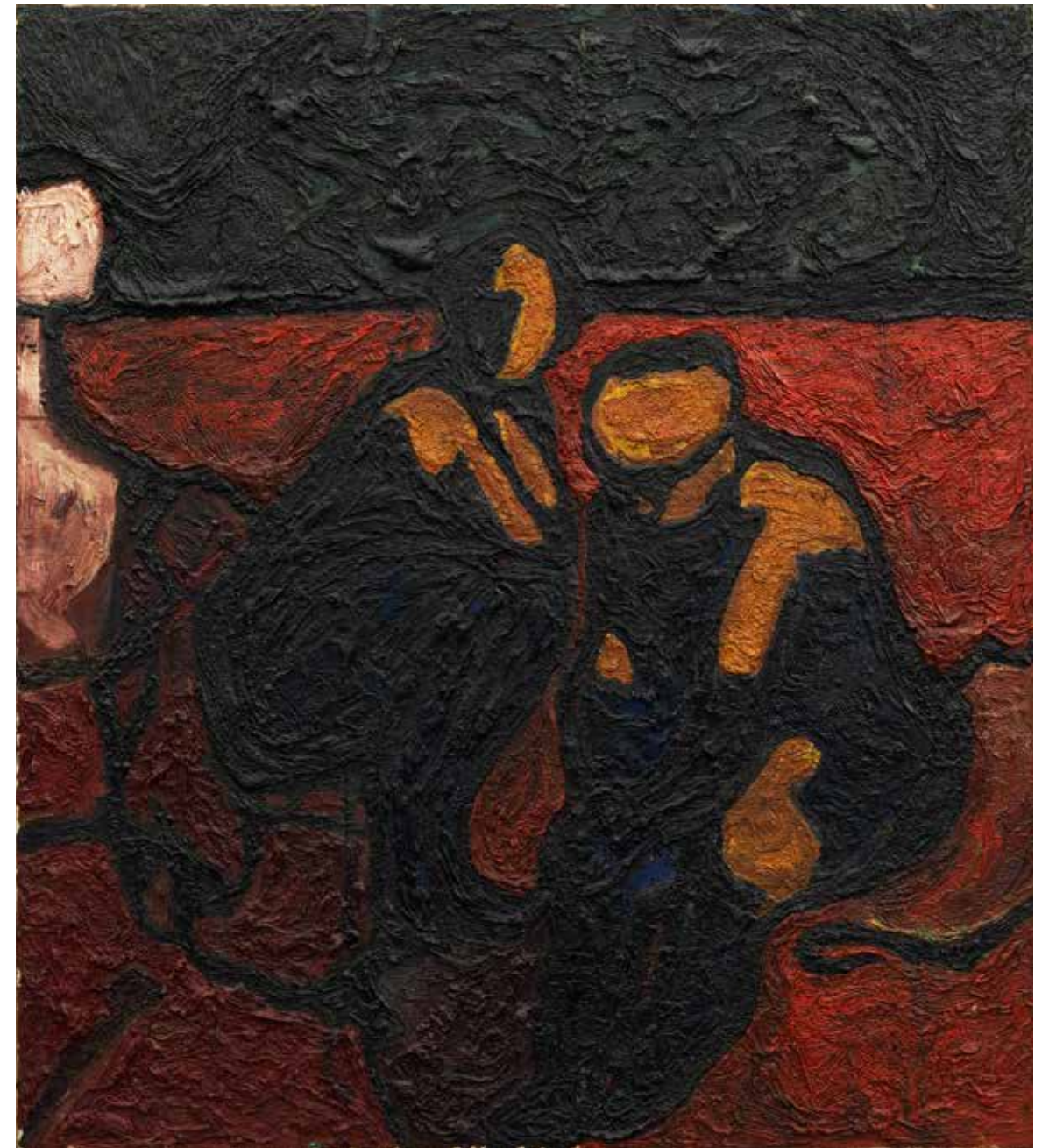
Efter badet, 1943, olja på duk, 117 x 98 cm

Jardin de Luxembourg, 1933-34, olja på duk, 135 x 122 cm

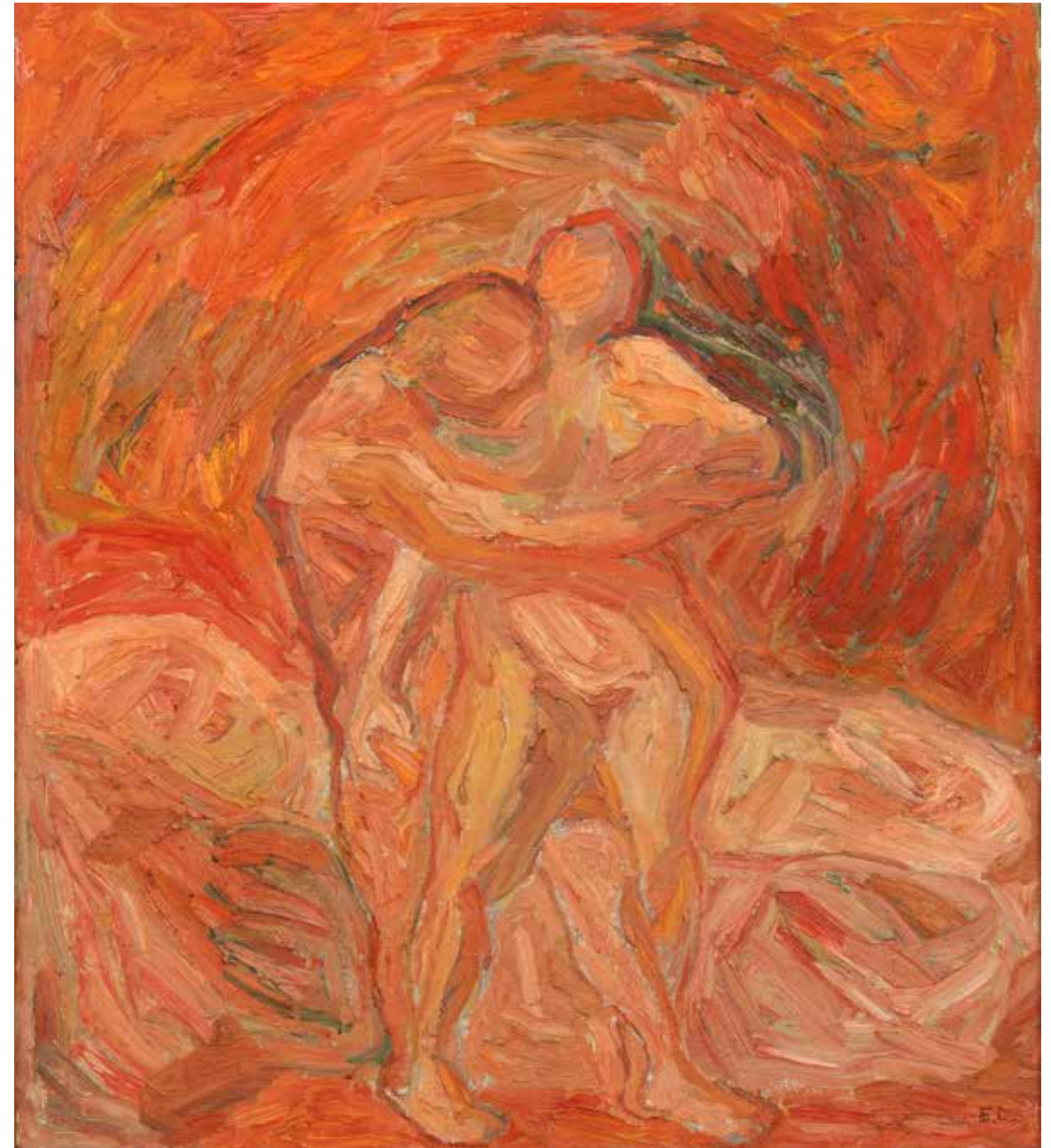

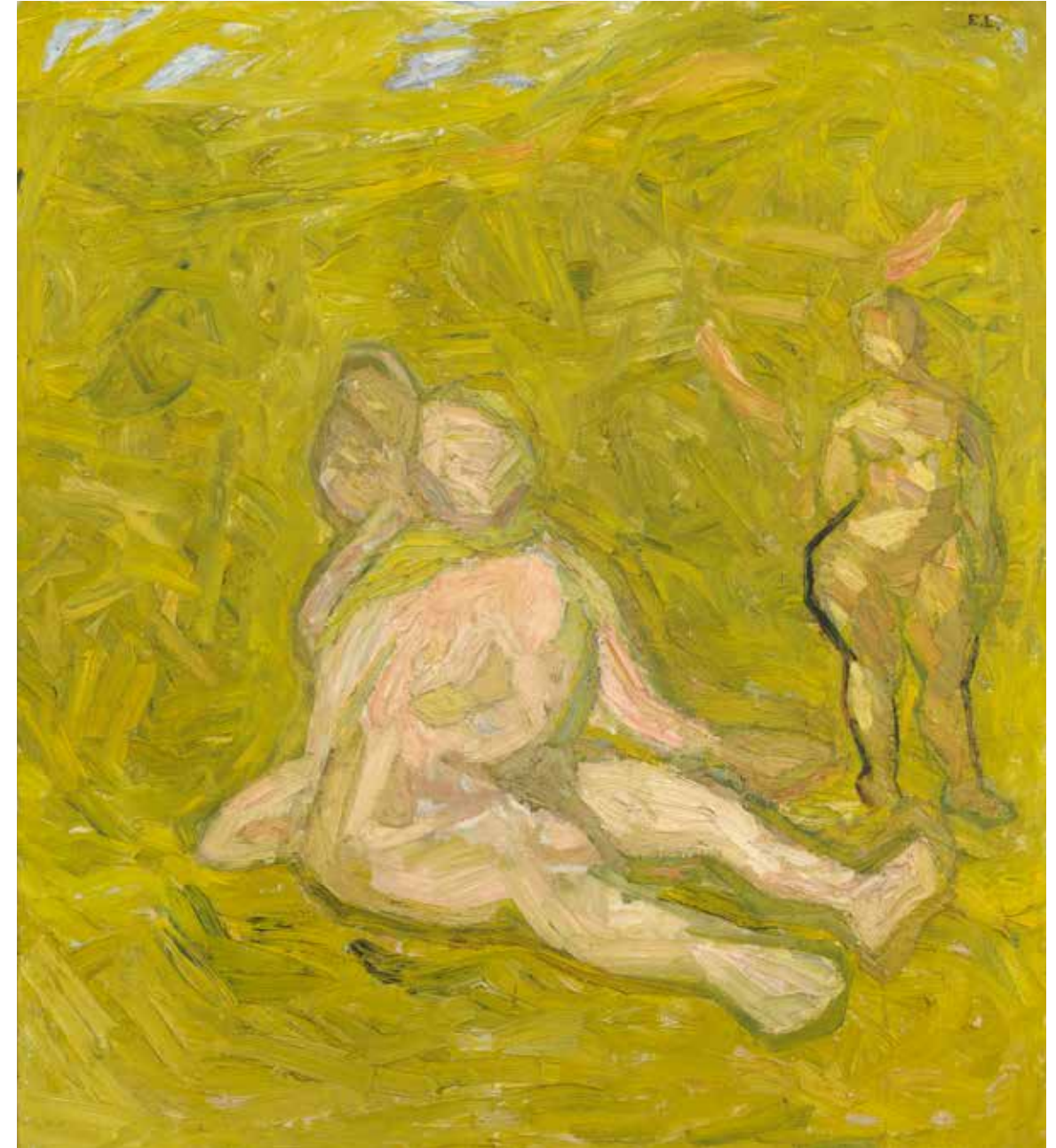
Kvinnorna vid brunnen, 1938, olja på duk, 120 x 107 cm

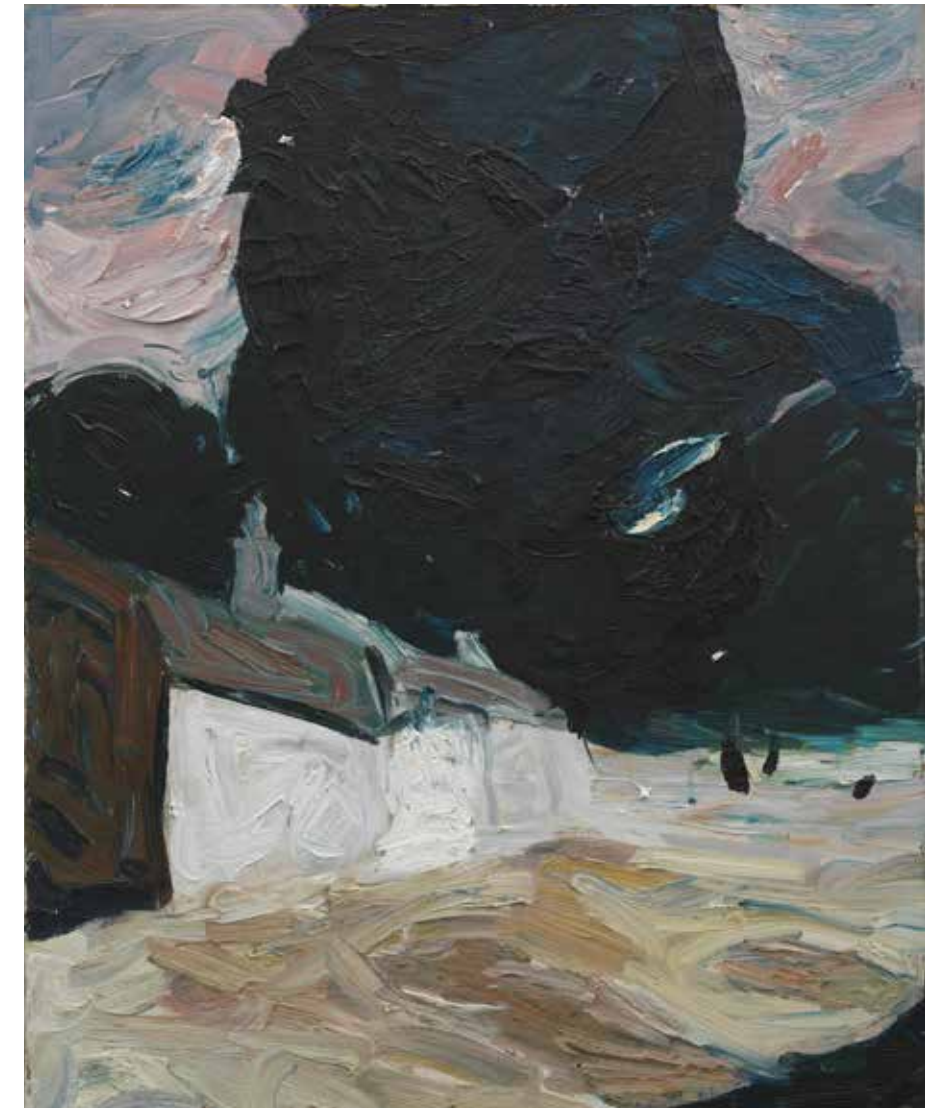
Kärlekskamp, 1944, olja på duk, 121 x 109 cm

Grönskan, 1944, olja på duk, 120 x 108 cm

De vita husen i viken, 1938, olja på duk, 103 x 84 cm

Koppen, 1988, olja på duk, 65 x 55 cm

Fête Champêtre, 1937, olja på duk, 121 x 109 cm

The Fifth Element

Evert Lundquist's breakthrough as an artist came with an exhibition at Konstnärshuset (Swedish Artists' Association) in 1941 when he was thirty-seven years old. His path to artistic maturity had been anything but straight. In the years between the two world wars he had travelled extensively, seeking places, people, nature and education. In the second half of the 1920s he made a few paintings in the spirit of the *Neue Sachlichkeit* of the time – works executed with such pregnancy that it seemed that he had found a direction for his painting. But a couple of years later he made "From Sacre-Coeur" and "Jardin du Luxembourg," two mature masterpieces that anticipate what would be coming from his studio in the following five decades.

Even so, he was not there yet. Within him was a dark streak, which manifested itself in depressions. In 1937, he made a number of paintings where the pictorial space of the two pictures just mentioned is fractured; in a heightened, vacillating palette, he describes dramatic scenes of cosmopolitan life, some of which end in death. Here, Evert Lundquist exhibits kinship with Toulouse Lautrec and Ensor rather than with Rembrandt, who would later become a beacon for him. In the same year he also made a self-portrait, "Butler," which stresses the melancholia of a person driven by demons.

By the fall of 1939, traveling in Europe was over. He met his future wife, Ebba Reutercrona, like him a painter, and later on they would have twin boys. When, in 1944, he had a successful retrospective exhibition at Konstakademien (the Academy of Arts), his stature as an artist was established.

Evert Lundquist was a city boy, born and bred in Norrmalm in Stockholm. His travels took him to Berlin, Dresden, London, Paris, Nice, among other places. At the same time, his painting became increasingly linked to nature and to man's encounter with nature.

His two most important studios were located in Saltsjö-Duvnäs, where he and Ebba Reutercrona lived and worked in fellowship with Olle Nyman, and later in Kanton, in the park of Drottningholm, where he worked until his death.

Both places occupy a borderland between town and country. On the way to the archipelago, nature barely keeps the city at arm's length. Here Evert Lundquist was captivated by the four elements: Fire, air, water and earth. The classic quartet became his predominant theme in the following fifty years. To look at his paintings is to be drenched by giant waves or refreshed by a bubbling spring, to be dazzled by the fire of the sun and guided by the burning light, to lift up feet made heavy by mud or to trace skyward the tree's defiance of gravity and the horizon, to watch birds soaring upward into the element that flows unimpeded through our bodies while for the birds it is solid and buoyant matter.

On his palette, Evert Lundquist found his fifth element in the impasto whose hues testified on canvas to the existence of the other four. Color became independent of external sources of light; light was no longer a reflection but emanated from within the fifth element, the paint itself.

He obtained a similar effect in his "etchings." (They were called that, although none, with one exception, had been anywhere near an acid bath.) Evert Lundquist was attracted to the quickness with which the direct attack of the burin on the copperplate can register an impression. Sharp burrs were forged along the lines in the plate, making the printed line bleed, so that the linear image in black and white became closer to painting. Thus the fifth element also transformed the white paper into a light-filled room.

Olle Granath

A letter from Hans Wigert

Carlo Derkert phoned me once: "Van Gogh is going up to you at Svartensgatan. He's got the senior caretaker from National Museum with him."

A couple of hours later, they turned up. Our cat had just had kittens, and I asked him if he wanted one. "No, but I had a cat when I was a child," he said.

Suddenly I saw him in profile, like in a drawing Vincent van Gogh once did of his brother Theo. It really was Vincent who had come visiting!

Ludde, wherever you are now, did you ever get so close to Renoir?

Yes, I bet you did!

Hans Wigert

- Page 7. The Ladder, 1956, oil on canvas, 120 x 95 cm
9. The Chair, 1955, oil on canvas, 118 x 106 cm
11. The Pipe Smoker Before, 1958, oil on canvas, 123 x 110 cm
13. The Wanderer, 1960, oil on canvas, 138 x 110 cm
14. Untitled, undated, charcoal on paper, 47 x 37 cm
17. The Towel, 1945, oil on canvas, 66 x 57 cm
19. Grief, undated, charcoal on paper, 45 x 62 cm
21. Ebba, 1973, oil on canvas, 75 x 62 cm
23. Still Life with Flowerpot, undated, oil on canvas, 106 x 87 cm
25. The Ladder in the Cave, undated, oil on canvas, 112 x 121 cm
27. Open Air Painter, 1960, oil on canvas, 116 x 89 cm
31. Axe, 1956, oil on canvas, 102 x 87 cm
33. The Urn, 1960, oil on canvas, 89 x 116 cm
35. The Hat, 1964, oil on canvas, 137 x 110 cm
37. The Candle, undated, oil on canvas, 84 x 77 cm
38. Untitled, undated, indian ink wash on paper, 52 x 42 cm
40. Faience de Delft, 1960, oil on canvas, 70 x 97 cm
41. The Stone, 1972, oil on canvas, 105 x 94 cm
43. The Wave, 1951, oil on canvas, 96 x 76 cm
45. Bather II, 1965, oil on canvas, 104 x 116 cm
46. Wrestlers, 1975, oil on canvas, 107 x 119 cm
47. Still Life I, 1962, oil on canvas, 107 x 119 cm
49. The Pig, undated, oil on canvas, 101 x 121 cm
51. Through the Opening in the Wall, 1962, oil on canvas, 94 x 104 cm
53. The Tree, 1955, oil on canvas, 100 x 73 cm

57. Death, 1956, oil on canvas, 95 x 120 cm
59. The Potato Pickers, 1944, oil on canvas, 108 x 120 cm
60. After the Bath, 1943, oil on canvas, 117 x 98 cm
63. Jardin de Luxembourg, 1933-34, oil on canvas, 135 x 122 cm
65. The Women by the Well, 1938, oil on canvas, 120 x 107 cm
67. Struggle of Love, 1944, oil on canvas, 121 x 109 cm
69. Verdure, 1944, oil on canvas, 120 x 108 cm
71. The White Houses by the Bay, 1938, oil on canvas, 103 x 84 cm
73. The Cup, 1988, oil on canvas, 65 x 55 cm
74. Fête Champêtre, 1937, oil on canvas, 121 x 109 cm

L A R S B O H M A N G A L L E R Y